

La calavera del Glòria, una premonició del futur que ens espera

A la *Revista Ràpida* del mes de gener, Eduard Sanchez, cronista local rapitenc i col·laborador assidu de la secció opinió del Setmanari Ebre, em feia una entrevista al voltant de l'economia territorial i mundial. Una de les preguntes que Eduard Sánchez tenia preparades perquè li respongués era la següent: Quina diferència hi ha entre les Terres de l'Ebre i Catalunya? La resposta per mi és molt fàcil i pot explicar uns dels problemes que ara mateix patim al nostre territori. I aquesta és: la població a Catalunya que es dedica a l'agricultura 1 per cent, la població a les Terres de l'Ebre que es dedica al sector primari de l'agricultura 5 per cent. Com podeu veure una diferència abismal que explica moltes coses.

Certament, aquesta diferència en l'estructura laboral entre Catalunya i les

Terres de l'Ebre no hauria de ser cap problema per al desenvolupament de les nostres terres. El problema recau, sobretot, en la relació dels preus relatius dels productes agrícoles i la resta de béns i productes no agrícoles. En el sentit que els preus dels productes agrícoles van disminuint a poc a poc respecte a la resta de béns i productes. Per exemple: Suposem que fa deu anys es necessitava produir 100 quilos d'olives per comprar un ordinador portàtil. Doncs, ara, es necessita produir el triple de quilos d'olives per poder comprar un ordinador portàtil, és a dir 300 quilos d'olives per adquirir aquest dispositiu informàtic. Si tenim en compte que la producció d'olives al territori ha disminuït, això només vol dir una cosa: que hi ha un empobriment massiu del territori respecte a la resta de Cata-

lunya. Directament tot el món de la pagesia i indirectament els altres sectors que deixen de consumir el sector agrícola per no tenir prou ingressos per poder adquirir altres bens.

Davant d'aquesta caiguda dels preus relatius del món agrícola, l'empobriment d'una gran part de la població del territori, i la falta d'oportunitats en altres sectors no és estrany la pèrdua continuada de població que estem patint any rere any. Una pèrdua de població que accentua encara més l'empobriment del territori amb la pèrdua d'unitats de consum i talent a la vega. A més a més d'aquests problemes estructurals, si posem més handicaps no cal ser un gurú de l'economia per saber quin futur ens espera. Handicaps com per exemple el no accés als trens Euromed, una carretera nacional 340

Batiste Forcadell

llicenciat en economia per la UNED

plena de rotondes, el 5G ni treu el cap ni se l'espera. En poques paraules: no falta que vingui la tempesta Glòria i ens deixi una calavera com a premonició per saber quin futur ens espera a el nostre territori ebrenc. Un futur submergit en aigües pantanoses, despoalat i ple de misèria per tot el llarg i ample de la riba del riu Ebre.